

Cristian Bălan

Andrei Zarafiu

Ioan-Paul Chiș

Procedură penală. Partea generală. Partea specială

Culegere de teste grilă comentate și explicate

Ediția 3

- revizuită și adăugită -

Editura C.H. Beck
București 2019

Cuprins

Ghid de utilizare	VII
Abrevieri.....	XI
Partea generală	1
Capitolul I. Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal.....	3
Răspunsuri.....	15
Capitolul II. Participanții în procesul penal și competența organelor judiciare	40
Răspunsuri.....	52
Capitolul III. Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii.....	85
Răspunsuri.....	91
Capitolul IV. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale	109
Răspunsuri.....	119
Capitolul V. Actele procesuale și procedurale comune	154
Răspunsuri.....	161
Partea specială	197
Capitolul I. Urmărirea penală	199
Răspunsuri.....	209
Capitolul II. Camera preliminară	242
Răspunsuri.....	246
Capitolul III. Judecata.....	256
Secțiunea 1. Dispoziții generale. Judecata în primă instanță	256
Secțiunea a 2-a. Căile ordinare de atac. Apelul și contestația.....	265
Secțiunea a 3-a. Căile extraordinare de atac	272
Răspunsuri.....	279
Capitolul IV. Proceduri speciale	342
Răspunsuri.....	348
Capitolul V. Executarea hotărârilor penale.....	363
Răspunsuri.....	365
Anexe.....	369
Deciziile Curții Constituționale de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate cu privire la dispoziții din Codul penal și Codul de procedură penală.....	369
Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cu referire la dispozițiile din Codul penal și Codul de procedură penală.....	396
Deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în soluționarea recursurilor în interesul legii, cu referire la dispozițiile din Codul penal și Codul de procedură penală.....	421

Partea generală

Capitolul I

Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal

1. În latura civilă a cauzei penale:

a) dacă partea civilă transmite unei alte persoane pe cale convențională dreptul la repararea prejudiciului, acțiunea civilă nu va mai putea fi exercitată în cadrul procesului penal;

b) partea civilă poate renunța în mod legal la pretențiile civile și oral, după terminarea cercetării judecătorești în primă instanță;

c) în caz de deces al inculpatului, acțiunea civilă nu poate continua în fața instanței penale chiar dacă partea civilă indică în termen de 2 luni de la data decesului moștenitorii inculpatului.

2. Instanța penală trebuie să soluționeze acțiunea civilă exercitată în procesul penal atunci când, pe latură penală, constată că:

a) fapta nu există;

b) fapta nu este prevăzută de legea penală;

c) a intervenit retragerea plângerii prealabile într-o cauză în care acțiunea penală s-a pus în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

3. În procesul penal:

a) partea civilă poate mări sau micșora întinderea pretențiilor până la terminarea cercetării judecătorești;

b) instanța de judecată este obligată să introducă din oficiu în cauză partea responsabilă civilmente, în cazul în care acțiunea civilă se exercită în numele părții civile din oficiu;

c) disjungerea acțiunii civile poate fi dispusă și din oficiu de către instanța de judecată.

4. Atunci când instanța de judecată constată:

a) atât cazul de împiedicare prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.proc.pen. (fapta nu este prevăzută de legea penală), cât și pe cel prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. g) teza I C.proc.pen. (a fost retrasă plângerea prealabilă), va pronunța achitarea inculpatului;

b) că inculpatul în sarcina căruia s-a reținut infracțiunea de tănuire este nepotul de soră al celui care a săvârșit infracțiunea din care provine bunul tănuire va lăsa nesoluționată acțiunea civilă exercitată în cauză;

c) că acțiunea penală este lipsită de obiect pronunță soluția achitării.

5. Suspendarea judecății:

a) în fața instanței civile este dispusă atunci când procurorul a pus în mișcare acțiunea penală pentru fapta penală care a produs prejudiciul care a determinat sesizarea instanței;

b) se dispune pe perioada desfășurării procedurii de mediere, numai dacă inculpatul și persoana vătămată doresc medierea raportului de conflict penal;

c) se dispune și în situația în care există un impediment legal temporar pentru exercitarea acțiunii penale față de inculpat.

6. Fiind audiat din nou în legătură cu împrejurările în care s-a încheiat contractul de achiziții publice cu privire la care se efectuează cercetări în cauză având ca obiect săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, martorul A.B. a făcut afirmații necorespunzătoare adevărului prin raportare atât la celelalte probe administrate în cauză, cât și la propriile declarații date anterior. Ca urmare a sesizării din oficiu, procurorul de caz a dispus extinderea urmăririi penale în cauză și cu privire la săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă pentru ca ulterior să dispună efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul A.B. pentru săvârșirea acestei infracțiuni. După aducerea la cunoștință a calității de suspect, A.B. dă o nouă declarație prin care revine asupra afirmațiilor mincinoase, retrăgându-le și relatând împrejurări necorespunzătoare adevărului. În considerarea acestor aspecte:

a) în cauză nu este incident impedimentul prevăzut de art. 16 lit. h) C.proc.pen. – cauza de nepedepsire constând în retragerea mărturiei mincinoase;

b) în cauză este incident impedimentul prevăzut de art. 16 lit. d) C.proc.pen. – există o cauză justificativă;

c) în cauză punerea în mișcare a acțiunii penale față de A.B. nu s-ar putea dispune prin aceeași ordonanță prin care se dispune inculparea pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu.

!7. După începerea cercetării judecătorești:

a) acțiunea penală se stinge în cazul în care persoana vătămată își retrage plângerea prealabilă, dacă infracțiunea este dintre cele pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

b) acțiunea penală se stinge ca urmare a încheierii unui acord de mediere între inculpat și persoana vătămată, dacă infracțiunea este dintre cele pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

c) acțiunea penală se stinge dacă a intervenit împăcarea, într-o cauză având ca obiect săvârșirea unei infracțiuni de înșelăciune.

8. Potrivit Codului penal, întreruperea cursului sarcinii în scop terapeutic, în interesul mamei sau al fătului, nu constituie infracțiune. Constatarea unei astfel de situații într-o cauză ce are ca obiect tocmai această faptă de întrerupere a cursului sarcinii determină soluția:

a) achitării;

b) clasării;

c) încetării procesului penal.

9. Poate fi act de inculpare în procesul penal:

a) rechizitoriul întocmit într-o cauză în care infracțiunea a fost săvârșită de mai multe persoane, iar anterior acțiunea penală fusese pusă în mișcare doar pentru unii dintre participanți;

Res(b) încheierea de ședință în care se face mențiune despre constatarea, de către președintele de complet, a săvârșirii unei infracțiuni de audiență și despre identificarea făptuitorului;

c) ordonanța prin care procurorul de caz dispune disjungerea cauzei cu privire la unii dintre participanții la săvârșirea unei infracțiuni.

10. În cazul în care, din probele administrate în cauză, reiese că inculpatul A.B., șofer al unui autovehicul, nu a manifestat suficientă prudență la trecerea la nivel de cale ferată simplă, fără bariere, conduită care a condus la coliziunea cu un tren neobservat de șofer și vătămarea corporală a mai multor pasageri ai autovehiculului, procurorul:

- a) va dispune clasarea, pe motivul existenței unei cauze justificative;
- b) va dispune clasarea, pe motivul existenței unei cauze de neimputabilitate;
- c) va continua exercitarea acțiunii penale.

!11. Indicați enunțul corect referitor la trăsăturile acțiunii penale:

- a) în faza de judecată, acțiunea penală poate fi revocată de procuror doar dacă acesta constată că există vreuna din cauzele care împiedică exercitarea acțiunii penale;
- b) acțiunea penală este o acțiune obligatorie, în sensul că procurorul este obligat să pună în mișcare și să exercite acțiunea penală atunci când există probe cu privire la săvârșirea infracțiunii de către o anumită persoană și nu există vreo cauză de împiedicare;
- c) acțiunea penală nu poate fi exercitată împotriva succesorilor inculpatului sau, când inculpatul este minor, împotriva reprezentanților săi legali.

12. După punerea în mișcare a acțiunii penale:

- a) instanța de judecată nu mai poate extinde acțiunea chiar dacă descoperă în sarcina inculpatului date cu privire și la alte acte materiale care intră în conținutul infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată;
- b) organul de cercetare penală poate extinde acțiunea penală, în cauzele în care efectuează urmărirea penală, dacă constată fapte noi;
- c) procurorul, din oficiu, poate extinde acțiunea penală în cazul în care constată că la săvârșirea infracțiunii au participat și alte persoane.

13. În cazul în care, din probele administrate în cauză, se reține atât culpa autorului faptei, determinantă în producerea rezultatului periculos, dar și o culpă a victimei (într-o proporție mai mică):

- a) poate fi reținut impedimentul prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.proc.pen. – fapta nu este prevăzută de legea penală;
- b) poate fi reținut impedimentul prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C.proc.pen. – fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;
- c) acțiunea penală poate fi exercitată în continuare.

14. În ipoteza în care pentru fapta săvârșită de inculpat poate fi reținută existența atât a unei cauze justificative, dar și a unei cauze de neimputabilitate, procurorul de caz:

- a) va dispune clasarea în baza art. 16 alin. (1) lit. d) C.proc.pen. pe temeiul existenței doar a cauzei justificative;

Respect pentru b) va dispune clasarea în baza art. 16 alin. (1) lit. d) C.proc.pen. pe temeiul existenței doar a cauzei de neimputabilitate;

c) va dispune clasarea în baza art. 16 alin. (1) lit. d) C.proc.pen. pe temeiul existenței ambelor cauze.

15. Acțiunea penală poate fi exercitată în procesul penal:

- a) și împotriva suspectului, însă doar dacă este o persoană juridică;
- b) și împotriva moștenitorilor inculpatului persoană fizică care a decedat, însă doar dacă sunt introduși în procesul penal în termen de cel mult 2 luni de la data decesului;
- c) și împotriva unui minor care răspunde penal.

16. Existența vreuneia din cauzele care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale:

- a) nu poate determina stingerea acțiunii penale în procedura de cameră preliminară;
- b) nu poate fi valorificată în cursul urmăririi penale de către judecătorul de drepturi și libertăți;
- c) nu poate fi constatată din oficiu de către instanță în cursul judecății.

17. Cu privire la cauzele care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale:

- a) transferul de proceduri își produce efectele impeditivе dacă procedura transferată are ca obiect tragerea la răspundere penală, iar aceste efecte au caracter definitiv;
- b) amnistia antecondamnatorie stinge acțiunea penală deja declanșată, dar nu exclude exercitarea în continuare a acțiunii civile izvorâte din săvârșirea infracțiunii;
- c) cauza de nepedepsire își produce efectele impeditivе *in personam*, dar nu stinge acțiunea civilă izvorâtă din săvârșirea infracțiunii.

18. Pentru punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale, are natura unui impediment care derivă din lipsa de obiect a acțiunii penale:

- a) deschiderea procedurii insolvenței față de un inculpat persoană juridică;
- b) formularea plângerii prealabile de către o persoană care nu are calitatea cerută de lege;
- c) retragerea plângerii prealabile în cauzele în care, deși era nevoie de o plângere prealabilă, acțiunea penală a pornit din oficiu, chiar dacă actul retragerii nu este însoțit de către procuror.

!19. Hotărârea de punere sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare, luată în ședința comună a celor două camere cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor:

- a) are natura unei condiții prealabile necesare pentru a se dispune efectuarea în continuare a urmăririi penale față de o persoană;
- b) reprezintă un act de inculpare;
- c) dacă lipsește, echivalează cu un impediment care derivă din lipsa de temei a acțiunii penale.

Respectarea dreptului la un proces echitabil

20. În situația în care, în urma probelor legal administrate după începerea urmăririi penale, procurorul constată că urmarea periculoasă nu este rezultatul niciunei activități umane și nici nu poate fi reținută vreo culpă în sarcina vreunei persoane:

a) va fi reținut impedimentul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I C.proc.pen. – fapta nu este prevăzută de legea penală;

b) va fi reținut impedimentul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. a) C.proc.pen. – fapta nu există;

c) va fi reținut impedimentul prevăzut la art. 16 alin. (1) lit. c) C.proc.pen. – nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea.

21. Dacă persoana care a dat bani unui funcționar public pentru ca acesta să nu își îndeplinească un act ce intră în îndatoririle sale de serviciu a fost constrânsă prin orice mijloace de către cel care a luat mita va fi reținut:

a) impedimentul prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. d) teza a II-a C.proc.pen. – există o cauză de neimputabilitate;

b) impedimentul prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. h) C.proc.pen. – există o cauză de nepedepsire;

c) impedimentul prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. d) teza I C.proc.pen. – există o cauză justificativă.

22. Indicați enunțul corect referitor la acțiunea penală:

a) obiectul acțiunii penale nu poate fi realizat fără intervenția instanței de judecată;

b) indivizibilitatea acțiunii penale operează doar în cauzele în care punerea în mișcare a acțiunii este condiționată de plângerea prealabilă a persoanei vătămate;

c) chiar dacă este indivizibilă, aceeași acțiune penală poate fi exercitată în cauze diferite.

23. Dacă înainte de reținerea, arestarea sau de punerea în mișcare a acțiunii penale ca urmare a afirmațiilor mincinoase ale unui martor acesta își retrage mărturia, în cauza în care se efectuează urmărirea cu privire la fapta martorului se va reține existența:

a) impedimentului prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. d) teza I C.proc.pen. – există o cauză justificativă;

b) impedimentului prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. d) teza a II-a C.proc.pen. – există o cauză de neimputabilitate;

c) impedimentului prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. h) C.proc.pen. – există o cauză de nepedepsire.

24. Acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu în procesul penal:

a) când există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune;

b) când se constată că există probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1) C.proc.pen.;

c) când din datele și probele existente în cauză rezultă indicii rezonabile că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală.

25. Între factorii acțiunii penale:

- a) temeiul material al acțiunii constă în norma juridică de incriminare;
- b) obiectul acțiunii constă în tragerea la răspundere penală a persoanei care a încălcat norma substanțială prin săvârșirea faptei și împotriva căreia este exercitată acțiunea;
- c) subiect activ al acțiunii penale nu poate fi persoana vătămată în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de plângerea prealabilă a acesteia.

26. Acțiunea penală poate fi pusă în mișcare:

- a) și prin ordonanța emisă de către organul de cercetare penală al Poliției Judiciare, însă doar în cauzele în care urmărirea penală nu trebuie efectuată în mod obligatoriu de către procuror sau de către organele de cercetare penală speciale;
- b) și prin declarația orală a procurorului care participă la judecata unei cauze desfășurate în fața instanței de contencios administrativ;
- c) și prin încheierea judecătorului de cameră preliminară care, admitând plângerea formulată împotriva unei ordonanțe de clasare, dispune începerea judecării.

27. Exercițarea acțiunii penale:

- a) nu este permisă în procedura de cameră preliminară;
- b) este permisă chiar dacă există o cauză de neimputabilitate, dar suspectul a cerut continuarea procesului penal;
- c) este permisă chiar dacă există o cauză de nepedepsire, dar persoana vătămată a cerut continuarea procesului penal în condițiile legii.

28. Nu are natura unui impediment care derivă din lipsa de temei a acțiunii penale:

- a) existența unei cauze de nepedepsire;
- b) existența unei cauze de neimputabilitate;
- c) existența autorității de lucru judecat.

29. Hotărâră definitivă a instanței civile:

- a) nu are niciodată autoritate de lucru judecat în fața instanței penale sub niciun aspect;
- b) are autoritate de lucru judecat asupra unei chestiuni prealabile în procesul penal, cu excepția împrejurărilor care privesc existența infracțiunii;
- c) are autoritate de lucru judecat în fața organelor judiciare penale doar cu privire la persoana care a săvârșit fapta penală.

30. Are natura unei cauze care stinge acțiunea civilă exercitată în procesul penal:

- a) împăcarea intervenită într-o cauză în care acțiunea penală s-a pus în mișcare din oficiu și pentru care legea prevede că înlătură răspunderea penală;
- b) acordul de mediere, însă doar dacă intervine într-o cauză privind o infracțiune pentru care acțiunea penală s-a pus în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate;
- c) retragerea plângerii prealabile care intervine într-o cauză privind o infracțiune pentru care acțiunea penală s-a pus în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

31. Renunțarea la pretențiile civile stinge acțiunea civilă exercitată în procesul penal:

- a) dacă este formulată oral în cursul dezbaterilor în apel;
- b) dacă este formulată în scris de persoana vătămată până la terminarea cercetării judecătorești în primă instanță;
- c) și dacă este formulată oral de partea civilă în cursul cercetării judecătorești la instanța de apel.

32. Rezolvând acțiunea civilă exercitată în procesul penal, instanța penală nu poate pronunța soluția admiterii acțiunii civile atunci când, pe latură penală, pronunță soluția achitării pe motivul că:

- a) fapta nu există;
- b) fapta nu este prevăzută de legea penală;
- c) fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege.

33. În procesul penal, chiar dacă nu există constituire de parte civilă, instanța se pronunță din oficiu cu privire la aspecte ce țin de rezolvarea acțiunii civile în legătură cu:

- a) repararea prejudiciului nepatrimonial, însă doar în cazul infracțiunilor care au avut ca urmare moartea persoanei;
- b) restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii, însă doar dacă persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu;
- c) desființarea parțială a unui înscris.

34. Acțiunea civilă exercitată într-o cauză penală având ca obiect săvârșirea unei infracțiuni de omor se poate stinge prin:

- a) recunoașterea în totalitate a pretențiilor civile de către inculpat, chiar fără acordul părții responsabile civilmente;
- b) încheierea unei tranzacții;
- c) încheierea unui acord de mediere, însă doar dacă intervine până la începerea cercetării judecătorești.

35. În cazul în care persoana vătămată s-a constituit parte civilă în procesul penal și ulterior acestui moment intervine decesul inculpatului:

- a) instanța de judecată va lua act de intervenția decesului și va respinge acțiunea;
- b) acțiunea civilă poate fi exercitată în continuare prin introducerea în proces a moștenitorilor inculpatului în termen de 2 luni de la data decesului;
- c) instanța de judecată va lăsa nesoluționată acțiunea civilă.

36. Dacă acțiunea civilă a fost declanșată de partea civilă și soluționată în procesul penal:

- a) persoana vătămată mai poate introduce o altă acțiune civilă la instanța civilă pentru repararea prejudiciului descoperit după constituirea de parte civilă;
- b) persoana vătămată nu mai poate introduce acțiune civilă la instanța civilă pentru aceleași pretenții dacă a renunțat în procesul penal la pretențiile civile;
- c) dacă se constată din probe noi că prejudiciul nu a fost integral acoperit de instanța penală, diferența poate fi cerută în fața instanței civile.

37. În cazul în care acțiunea penală și acțiunea civilă pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune nu se exercită în fața acelorași organe judiciare:

- a) judecata acțiunii civile nu se suspendă dacă punerea în mișcare a acțiunii penale a avut loc după ce instanța civilă a pronunțat o hotărâre în primă instanță;
- b) persoana vătămată care a pornit acțiunea în fața instanței civile poate părăsi oricând instanța civilă pentru a se adresa organelor judiciare penale când procesul penal a fost reluat după suspendare;
- c) judecata acțiunii civile se suspendă după punerea în mișcare a acțiunii penale, dar nu mai mult de 1 an.

38. În ceea ce privește raportul dintre acțiunea penală și acțiunea civilă pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune:

- a) hotărârea definitivă a instanței penale de achitare nu are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei;
- b) hotărârea definitivă a instanței penale de achitare nu are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența prejudiciului;
- c) hotărârea definitivă a instanței penale de achitare are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la persoana care a săvârșit fapta.

39. Acțiunea civilă pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune poate fi pusă în mișcare în cursul procesului penal:

- a) prin ordonanța procurorului în cazul în care persoana vătămată are capacitate de exercițiu restrânsă;
- b) prin încheierea instanței de judecată în cazul în care persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu;
- c) prin cererea de constituire de parte civilă formulată înainte de inculparea vreunei persoane în proces.

!40. În cauzele în care, din motive imputabile organelor judiciare, a intervenit prescripția răspunderii penale și pe latură penală instanța pronunță soluția încetării procesului penal:

- a) acțiunea civilă izvorâtă din săvârșirea infracțiunii va fi lăsată nesoluționată de către instanța penală;
- b) probele administrate în cursul procesului penal pot fi folosite în fața instanței civile care va soluția acțiunea civilă pentru repararea prejudiciului produs prin infracțiune, pornită inițial în fața organelor penale;
- c) instanța penală va soluționa acțiunea civilă, care poate fi admisă, în măsura dovedirii prejudiciului.

41. În actul de sesizare a instanței de judecată, în sarcina inculpatului X, minor în vârstă de 15 ani la data comiterii infracțiunii, se reține săvârșirea infracțiunii de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte. Soția persoanei decedate se constituie parte civilă în cauză, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, atât împotriva inculpatului X, cât și împotriva părinților săi, Y și Z, în calitate de părți responsabile civilmente, solicitând obligarea acestora, în solidar, la repararea prejudiciului cauzat. În urma readministrării probelor administrate în cursul urmăririi penale și a administrării unor probe noi, instanța constată că inculpatul nu a avut discernământ la data săvârșirii infracțiunii, aflându-se sub supravegherea părinților. În aceste condiții:

- a) instanța va pronunța, pe latură penală, soluția încetării procesului penal față de inculpatul X, iar pe latură civilă, va lăsa nesoluționată acțiunea civilă;
- b) pe latură penală instanța va pronunța soluția achitării inculpatului X, iar pe latură civilă va respinge acțiunea civilă în ceea ce privește obligarea inculpatului la repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea infracțiunii dacă lipsa de discernământ nu a fost provocată de inculpat însuși, prin beția produsă de alcool sau alte substanțe;
- c) pe latură penală instanța va pronunța soluția achitării inculpatului, iar pe latură civilă instanța va admite acțiunea civilă în ceea ce privește obligarea părților responsabile civilmente, Y și Z, la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

42. Acțiunea civilă pentru repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea infracțiunii:

- a) nu poate fi declanșată și exercitată în procesul penal doar împotriva părții responsabile civilmente;
- b) poate fi exercitată și împotriva moștenitorilor ori, după caz, a succesorilor părții responsabile civilmente care dispune ca subiect de drept prin deces, reorganizare, desființare sau dizolvare, dacă sunt indicați de partea civilă și introduși în proces până la terminarea cercetării judecătorești;
- c) poate fi exercitată și împotriva moștenitorilor ori, după caz, a succesorilor în drepturi a părții responsabile civilmente, care dispune ca subiect de drept prin deces, reorganizare, desființare sau dizolvare, dacă sunt indicați de partea civilă în termen de cel mult 2 luni de la data dispariției.

43. Indicați care dintre următoarele trăsături sunt proprii acțiunii civile pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune exercitate în procesul penal:

- a) acțiunea civilă este divizibilă și personală;
- b) acțiunea civilă este accesorie și eventuală;
- c) acțiunea civilă este privată și patrimonială.

44. În cazul în care persoana prejudiciată material și moral prin săvârșirea infracțiunii are capacitatea de exercițiu restrânsă:

- a) acțiunea civilă pentru repararea prejudiciului se exercită de către reprezentantul legal al persoanei vătămate în numele acesteia;
- b) acțiunea civilă pentru repararea prejudiciului se exercită de procuror în nume propriu;
- c) acțiunea civilă poate avea ca obiect, în funcție de interesele persoanei prejudiciate, tragerea la răspundere civilă contractuală.